

Dames en heren,

Het is mij een eer het woord tot u te mogen richten.
Allereerst wens ik u een gezond 2026. Dat u maar vaak 't Weetpunt kunt bezoeken – en uiteraard – het Arboretum Munnike Park.

Voor degenen die mij nog niet kennen: ik ben Jacques Rozendaal en voor de SN&L-ZW houd ik de website bij. Sinds 2015 ben ik betrokken bij de EXPO 's, hier in 't Weetpunt. Daarbij ben ik niet alleen, Gert de With als penningmeester draagt ook het e.e.a. bij. Hij draait op voor de drukkosten van de foto's en deze reis heeft hij ook geholpen bij het ont- en inlijsten van de foto's. Tine de Kievit hielp me aan een Arboretum Outfit voor de pop.

Een EXPO over bomen, dat leek me wel een makkelijke opdracht, met al die bomen in het park. Dat viel nog tegen. In het park is veel moois te zien, maar *wàt* zie je dan? Daar was ik niet één-twee-drie achter.

Ik kreeg een tip, van een van de dames van de VAMP: *er is een bomen boekje: "De geheimen van het Arboretum Munnike Park"* Ter gelegenheid van het 20 jarig bestaan - dat was in 2009 !! - werd een cursus dendrologie georganiseerd. Initiatiefnemer Anton van der Ploeg in samenwerking met Lidy van der Lans. Toeval of niet, 20 jarig bestaan - 20 boom beschrijvingen. Minus één: één van de hoofdstukken is geweid aan een beestje, de Paardenkastanjemineermot.

Dit boekje bracht me op het spoor. Dat wil zeggen, *over welke bomen moest het in ieder geval gaan*. Er was nog een folder – Wandelen door Arboretum Munnike Park; een boekwerkje "Bijbelse Bomen in het Arboretum Munnike Park" en - last but not least – een beschrijving van de Kruidentuin.

Toen de afbeeldingen al naar de drukker waren, wees Suze mij op een boekje bij ons thuis, en nog wat vlugschriften. Goed. Op zoek dus naar foto's van die bomen. In 2013 kwam er een **Monitor** aan de muur van de Vereniging Arboretum Munnike Park, waarop filmpjes konden worden afgespeeld.

Fotomateriaal daarvoor had ik nog wel, veel van mezelf en nog e.e.a. van Fred Molhuizen en Joke Wieman, maar ja, dat waren bij elkaar tientallen, zo niet honderden afbeeldingen. De zoektocht naar wat bruikbaar was of is, bleek – hoe zeg ik dat netjes – tijdrovend. En de keuze - valt te betwisten.

De lijst met bomen in het Arboretum Munnike Park telt meer dan 200 soorten. Sommige lijken op elkaar, maar de meeste bomen en struiken zijn uniek.

Wie zich er in verdiept, maakt een reis door de 'dendrologie', de studie van bomen, heesters en in het algemeen houtachtige planten. Tijdens een poging om deze speech kort te houden, verdwaalde ik op de website van de *Koninklijke Nederlandse Dendrologische Vereniging*. De informatie daar is overweldigend. Ik bedoel: ik heb er geen snars verstand van.

Terug naar 't Weetpunt en het park: van de eik vind je hier in het park minstens een dozijn verschillende; en meer dan 10 bomen hebben een Japanse oorsprong en er komt er zelfs een uit Mantsjoerije.

Wat je ook tegenkomt, zijn verhalen die met zo'n boom verband houden. Denk aan de 'Judasboom', en de fabel van La Fontaine 'de Eik en het Riet'. En zoals het bij fabels 'hoort', zijn daar ook weer varianten van. Jimmy Flikkema hanteerde in het boekje "*De geheimen van het Arboretum Munnike Park*" een andere versie dan die waar ik tegen aan liep.

Al doende bleek ook dat er speciale, Zwijndrechtse soorten bestaan, zoals de Zwijndrechtse Wijnpeer en de Zoutewelle Peer.

Overigens, één keer op ontdekkingsreis gaan – door het park bijvoorbeeld, n.a.v. deze EXPO - is niet genoeg. Bomen en struiken ogen anders bij verschillende weersomstandigheden en in de diverse seizoenen. Voor liefhebbers valt het hele jaar dus wat te ontdekken, je te verwonderen en je te verbazen.

Deze EXPO is zeker niet allesomvattend, meer een aanmoediging om er meer van te weten en te begrijpen.

We zijn hier in 't Weetpunt, en u kent vast wel de uitdrukking: *“Hoe meer je weet, hoe meer je beseft dat je dingen niet weet.”* (Aristoteles) en we kunnen Albert Einstein citeren met de woorden *“Hoe meer ik leer, hoe meer ik besef hoeveel ik niet weet.”* In de psychologie spreekt men dan over het **Dunning-Kruger-effect**. De fabel is er een mooi voorbeeld van.

De fabel ‘de Eik en het Riet’ gaat zo:

Eens zei een eik tot 't needrig riet: –
«Gij hebt wel reden om te klagen;
wat kunt gij weinig toch verdragen
daar 't minste windje u buigen ziet.
een zephir drukt u zelfs ter neder,
terwijl ik, met mijn kruin, hoog in het zonnelicht,
voor geen orkaan of noodweer zwicht,
al beuken stormen telkens weder.
U is een noordenwind wat ik een zuchtje noem.
Kon 'k met mijn blaad'rentooi, waar ik mij op beroem,
U, need'rig riet, een schuilplaats geven,
Dan hadt gij niet zo'n treurig leven;
'k Beschutte u tegen golf en wind,
Doch - daar men u het meeste vindt
aan de oevers van de brede stromen,
verkeert ge in een bedroefde staat;
Natuur is, naar ik meen, met u niet ingenomen,
Daar zij u beurt'lings zweept en slaat. » –

« Uw medelijden, » zei het riet,
« Strekt u tot eer, maar 'k wil u wel verklaren,
dat golf en wind mij altijd sparen;
orkaan en noodweer vrees ik niet.
Ik buig wel, maar 'k zal nimmer breken.
Gij, eik, staat heden onbezweken,
maar moog'lijk dat een felle orkaan,
U straks verpletterd neer doet slaan. »

En nauw'lijks heeft het riet gesproken
Of hoor, daar loeit, gans onverwacht,
de wind, uit 't noorden opgestoken,
en beukt de eik met telkens forser kracht,
en buigt het riet; - - - die felle slagen
zijn voor de eik niet te verdragen.
Eerst schudt de orkaan hem heen en weer,
dan stort de boom ontworteld neer.

De eik, diep in de aard en hoog de kruin, hij leert ons
allen:

Wie nooit te buigen weet, moet eind'lijk redd'loos vallen.

Met dank aan mijnheer Jean de La Fontaine.

Genoeg gesproken, graag wil ik Thea Los uitnodigen om de
officiële openingshandeling te verrichten. Die bestaat uit het
voorzichtig wegtrekken van de Weetpunt vlag van het stoepbord.

Thea, daar gaan we: 5 4 3 2 1 Ja.

Hiermee is de EXPO geopend. Veel kijk- en snuffelplezier.